

SZEGEDI HIRADÓ.

45-ik szám.

Vasárnap, nyárelő 3-án 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Heisenkútkészter, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szenháromságúter, Geislerfele ház, 822. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazhozordással: Egész évre 6 ft., — félévre 3 ft., — évnegyedre 1 ft 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 ft., — félévre 4 ft., — évnegyedre 2 ft. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetesk:

Az öthasábos petitor egyszeri hirdetésénél 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegű minden egyes beíratást 36 ujkr. A nyilváltatásban a háromhasábos petitorig tási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

Alföldi viszonyok.

Sajtónk.

Kik eddigi nyilatkozatait a lapok hasábjain vagy azokon kívül becses figyelemre méltatták, azok nem fogják azt megvonni jelen soraimtól sem, melyekben el akarom mondani, amit jelen viszonyaink közt sajtónkról vagyis a magyar nyomdásztról e lapok olvasói előtt elmondani hasznosnak véltem.

Az emberi cselekvés valódi becsét és értékét azon szabadság mértéke határozza meg, melyvel a cselekvés történt. A szabadság pedig azt jelenti, hogy erőmmel azon célokra, melyek végett azokat jóságos Teremtőm adta, saját legjobb tudomásom szerint élhessek.

Teljes tudatlansággal születvén mindegyikünk, a szabadság pedig, miként azt épen most értelmezem, minél jobb tudomást kívánván meg: ebből önként következnek azon eszközök nagy értéke, melyek a teljes tudatlanság állapotából a lehető legjobb tudomással segítik át az emberek gyermekeit. Ezen eszközök közt leghatályosabb az élőszó, a vázbeszéd, az értelem, az érzelmek hullámoztatja, az akarat pedig hol vezeti, hol ragadja. Ha van vázbeszéd, az élőszóban van.

Az élőszó után következik az írás és kiválóképen a nyomtatvány, melynek hatása kevésbé villányos ugyan, mint az élőszóé, de nem kevésbé kétféle, ha jó és nem kevésbé kártékony, ha nem jó. Sőt, mivel a nyomtatvány igen széles körben terjedhet és mivel némileg halhatatlan: mind áldásos mind kártékony hatása kiszámíthatatlan nagy és emelőkép nagy hiba volna azt figyelemünkbe nem vennünk.

Beszéltem a sajtó áldásairól; megmondtam, hogy a sajtó eszközölte annak a jónak legnagyobb részét, mely nálunk a legkézelebb lefolyt harminc év óta országosan történt.

Megmondtam a sajtó — kényelmetlen helyzete dacára — mily hűségeen vette ápolása alá érdekeink hosszú sorát és több-kevesebb sikerrel bár, de egyenlő meleggel és jóakarattal keze védelmére valamennyinek, ha megtámadtattak és ha védelmükre a tér szabad volt.

Megmondtam azt is, hogy a nyilatkozat szabadságát, történjék az akár élőszóval, akár írás- vagy nyomtatásban, úgy tekintem, mint egyetlen módját a kölcsönös bizodalom létrejöttének és fennmaradásának, hogy tehát maga fegyverzi föl ön-maga ellen a közvéleményt az, aki nyilatkozataiban erőszakosan gátolja.

De épen azért, mert az élőszó oly hatalmas, épen emiatt szokták az erkölcsutatók figyelmeztetni a beszélő tanulókat a szónoklakra készülőket, hogy eszjén kell a szóval bánni, hogy azt javukra használni szabad ugyan, de másnak kárára soha, és hogy valamint gyávasság a hallgatás, hol beszélni valakit vagy valamit, aki vagy ami veszendőben van, megmenekíthet, épen úgy aljasság a beszéd, valahányszor kívánják, hogy olyasmint mondjunk, amiről tudjuk, hogy nem igaz.

És tovább, épen azért, mert a nyomtatvány hatása oly kiszámíthatatlan nagy, épen emiatt ta-

lálták szükségesnek a sajtó szabályok alá vetni, mi által, elhiszem, hogy nem akarták gátolni a jónak eszközésében, de annyi bizonyos, hogy mozgását megnehezítették.

Ezeket előrebocsátva már most kérdezhetjük: mi lábon áll a sajtó jelenleg nálunk?

Ha csak külső oldalát nézzük a dolognak, egyelőre azt kell gondolnunk, sajtónk viszonyai oly szerencsések, hogy már többet kívánni sem lehet. A régi nyomdák mind szélesebbre terjeszték munkásságukat és amellett mindenfelé támadnak újak. Lapok és könyvek egész özöne árasztja el a közönséget, mely már sem pénzzel nem győzi a sok nyomtatványt, sem idővel, nem azért, mert a nyomtatvány magában véve sok, hanem mert az olvasó közönség számára még mindig kicsiny, vagyosan pedig nem a legelőbb.

A nyomtatványok mennyiségét tekintve tehát, ha már buszodni akarunk, talán inkább a szertelen bőség ellen volna panaszra okunk, mint a szükség ellen; de mit mondjunk akkor, midőn sajtónk termékei minőségét vizsgáljuk!

Hadd mondom el őszintén, amit érzek. Nyomtatványinkat olvasva, csak ritkán látom annak nyomát, hogy az író, mikor tollát a papíron pergette, érezte volna munkája fontosságát és hogy át lett volna hatva a gondolatol, hogy szava el mehet a föld egész kerektségére és fennmaradhat az idők végeig, tanúságot téve a legtovábbra népek és a legkésebbi unokák előtt is írójá lelkiéletéről. Mindenitt sietést látok és könnyű munkát.

Hadd mondom el őszintén, hogy én ezt veszedelmes állapotnak tartom, mely előbb-több de megtermi keserű gyűlöletet a nemzet számára, a pongyolaságot elűrt, mely őket szigorú ellenőrködés által erejük nagyobb megfeszítésére nem sarkalta, mely korszerűt válogatás nélkül és pazarul dobálva, olesóvá tette a dícsőséget és játékká a munkát. Előbb-több jöhetnek a megpróbáltatás napjai és a játékosok között elme nem tudom mit fogja megoldani a szigorú vézet komoly talányait, melyeket megoldani annyit tesz, mint megélni, meg nem oldani pedig annyit, mint megbukni.

És ha ezeket elmondtam, hadd mondom el azt is, mit tartok körülmenyünk közt fővűsnek, mit szükségesnek, hogy a nyomtatványok, ha mennyiségileg még bővebben fognak is teremni, mert ezt csakugyan várhatjuk, ne csak ne irtanak semmit, de sőt áldást hozzanak.

Ki nem ura önmagának: kap urát.

E vers elég szabatosan beszél és noha írja talán nem épen van nem csupán a sajtót tartotta szemre előtt, midőn írta; rállik az nagyon a sajtóra is, mely az ömörseket és ünnepestülést parancsok nem szegi meg soha büntetlenül és ömörseketében, ünnepestülésében bírja szabadsága kezességét.

Ezt vagy nem tudja mindegyikünk vagy elfelejtettük. Azt hisszük, addig szabad mennünk, míg kívülről nem találunk akadályt. Hát ha ki-redek és akadályt épen oda tennek a dícsőség mövűl az kopár ösvényének elejére, hogy annál könnyebben terhelessenek a másik utra, melyre kéj és kénelem ugys esábitják a baladokát?

Nem tudom elég élesen jelezni azon szomorúságot, mely elborít, valahányszor sajtónk termékeiben lapozgatván, egy-egy oly dolgozatra aka-

dok, melynél az ember nem tudja, mit bámuljon inkább: az író léhaságát-e vagy a szerkesztő izléstelenségét, a kiadó részvéltelenségét-e, ki lapja szellemi részével nem gondol semmit, vagy az olvasó közönség túrlémet és tapjatlanságát, melynek mindegy, akármint találjanak neki és akármiképen. Megdizette: meg is eszi, mint az egyszeri oláh a szappant.

Szent Pál a Korinthusbeliekhez írt első levelében (XII. R.) előszámlálja a külön-különféle lelki ajándékokat és azoknak hasznát. Ezek között van (Károli G. fordítása szerint) „A lelkeknek megválasztatások ajándékai.” Ebből az ajándékból kívánunk én sokat a mi népünknek, hogy meg tudná választani kalauzait az élet minden utain és ne csak vakot ne kövessen világatlan, hanem legyünk egymásnak éber örei, ne vezetési viszketegeből, hanem azon nézetből, hogy kevesen vagyunk, hogy kár elvesztünk bár a legkisebbiket is, és hogy ne legyünk hasonlóak a testvérgyilkos Kainhoz, ki, midőn kérdezte az Ur, hol volna Ábel, az ő atyja, mondá: „Nem tudom, avagy őrzője vagyok-e én az én atyámfiaimnak?”

A sajtó gyarlóságait nem gyógyíthatja jobban senki, mint a sajtó maga. Evégre kell, hogy lapjaink ne sajnálják az ellenőrködés tisztét, mely kellemetlen ugyan és kelletlen, de nálunk mulatlannal szükséges. A közönséget pedig illeti megvigyázni, kik kezelik ezen ellenőrködést az igazság és emberiség javára, kik viszont ezek mellözésével a magok érdekében.

Barsi József.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Újabb fejlemények.

△ A budapesti ipar és Kereskedelmi kamra a létező iparok társulati összejáratása megkönnyítése végett egy tervezetet készített, melynek alapján a külön iparok mily társulatokba leendő egyesítése iránt nemskára bizottmányi tárgyalások fognak tartatni.

— Tolnamegyében is alakul gazdasági egyelet. Első, illetőleg alakító gyűlése f. hó 26-án tartatik a szegedi megyeházায় teremében.

Azon, csekély mértékben enyzt válpénz, mely közkezen forog, közélebből nagyobb mennyiségben vitetik ki dél Német- és különösen Bajországra a sz otrak bankjegyet ezzel cserél be, a forintot 10 ostrak 6 pengő krajároba számítva. Az úzerkedő a bankjegyet válpénzzel váltatja föl s ezen válpénzt (a hatást) Bajországra viszi, ahol, valamint minden 52¹/₂ pénzálbál bíró országban az ostrak 6 krajárokok oly értékben fogadtatnak el, mint az ottani ezüst hatosok.

† A bécsi ügyvédek testülete új törvénykezési rendszer behozásáért folyamodott. Okadatolt véleményezésben kimutatta e derék testület a mostani eljárás hosszadalmasságát úgy mint elserültelenségét és költséges voltát. A bécsi ügyvédek nézete szerint a törvénykezésnek szöbelinek és nyilvánosnak kell lennie.

— A szard-francia dunagőzhajózási társulat nemskára teljesen szervevez lesz, melynek Milos szerb fejedelmén igen nagy kiváltságokat engedett. Nemskára hat gőzös érkezik az Al-Dunára, melyek ott a közlekedést eszközölni fogják, valamint összeköttetést az Al-Duna, Feketetenger és Franciaország közt.

Hasznos tudnivalók.

— Minden tyúktól évenként 300 tojást nyerni. Lehetőség-e ez? Hallgassunk ki a közlést is aki tehát, tegyen kísérletet. Általában Páris közelében van egy tyúktársulat, mely általában 300 tyúkkal alapította meg, 1855 óta azonban már 100 000 tyúkot és jéret tart, melyek négy korosztályba vannak sorozva a 4-ik év elteltevel 3 hét alatt rozsszal megüzeltatván, a párisi piacokon eladottnak. Kedvező időjárással szabadban járnak, kaparásznak, télen megégett ólakban tanyáznak. Táplálékuk kizárólag lóhús és ez eredményezi azt, hogy minden tyúk évenként háromszáz tojást adjon.

— Légkenyernek nevezik német uraimék azon kenyeret, melyet Angolországban újabban az ugynevezett kelés nélkül állítanak elő. Azt tartják ugyanis az új találmány fölledező, hogy az eddigi kenyérkészítés sok időt, munkát igényel és mégis nem szolgáltat egyenlő jószágú zöldséget, kenyeret, vagy nem eléggé vagy soká kel a kenyértészta s így nem olyan, minőnek lennie kellene, mely névze ellátottak a kelesztésről; az eljárás egyszerű, a liszt azt edénybe tetetik, a levegő szénasavanyú elváltatottik, szénasav víz csereszti a liszthez, melyet aztán a gőzörvél hajtott gép összekever, megdagaszt s szakajtókra szedi. Az egész eljárás alig igényel félórát, illetőleg, minthogy a megdagasztott tészta rögtön a sütőmezőbe vándorol, a készléssel együtt egy órát, holott az ezidő szerinti kenyérkészítés, melynek tésztáját párnával, dunnával takargatják, a sütést is hozzávéve 12-16 órát is szükség és mégis nem oly jó a kenyér, mint az, mely a főnebb eljárás folytán kerül.

Szegedi tarogató.

— Mint különös talákozását a véletlennek, vagy talán rendeltetés a gondviselésnek, jegyezi föl a P. H., hogy Mátyás — a legnagyobb király — ugyanazon a napon halt meg Bécsben, s balzsamoztatott beholt tetemei, melyen a legnagyobb magyar Széchenyi István, Bécs mellett földi pályáját bevezette, s halmvai beszentelték. Mikor Mátyás meghalt 1490-ben, akkor is tavaszhoz 8-ra esett husvét első napja; 9-én balzsamozták beholt-tetést s indították Budára; meg Széchenyi halmvai tavaszhoz 9-én szentelték be és vitték Nagy-Cenkre.

— Hajdu-Böszörményben m. h. 10. a hajdúvárosok közös gyásznapjait ülték Széchenyi István grófrát. A böszörményiek kívül minden hajdúváros küldöttésgé a V. utjára képviselve.

— Beregöl írják a V. Újságnak, hogy a püspöki szoros kiálló szikláján, mely alatt az óndekán hajdan e házba vezető út kigyózott, Széchenyi nevével vasemléket állítottak föl.

— Nagy-Váradon két utcát lerombolnak a Körös partján s az így nyert tért sátranyá alakítván, Széchenyi-térnek nevezendik.

— A m. tudós társaság igazgató tanácsának azon jegyzőkönyve, mely a Széchenyinek állandó országos emleklőről szól, főbb helyre terjesztvén, azon megjegyzéssel érkezett vissza, hogy a kormány nem engedheti meg, hogy a tervezett emlek fölállításában espő a m. tudós társaság vegyen részt, járuljon ahhoz a Széchenyi által alapított több intézet is, nevezetesen a danagőzház-jóvázi, a lánchidi társulat, a gazdasági egyesület, a kaszinó stb. járuljon hozzá Pest városa is, és ugy terjeszték föl ismét az ügyet. P. N.

— A közel múlt napokban egészen hidegre nem is hűvöse fordult az idő. Óka azon nagy hőtömeg, mely a sírtól havasokban a múlt héten esett. Lépésben pünkösdi vasnapján délelőtti 10 órákor havazott.

— A tegnapelőtt városunk fölött elvonult jég-eső, mint halljuk, nagyon csökkenést kárt okozott. — A nagytudományi főbíróknak Löw Lipót szerkesztette „Ben Chanajna” című vallásos folyóirat, mely eddig csak egyszer jelent meg havonként, az év második felében havonként kétszer fog megjelenni.

— Mennyire drágulnak nálunk a háztelek, mutatja egy legközelebb tartott árverés, melyen 6 [ü]nyi terület 3115 fírtón kelt el. Egy négyszögűlő eszerint ötszázötvenkilenc forintba és 16¹/₂ krba került.

— Mint halljuk, a vár átadása végkép elhatározottat s a város által építendő katonai lakatya helyiségűl a jelenlegi katonai kóroda térsége fogadtatott el.

— Ha jól értesültünk, már a múlt évben volt szó róla, hogy a Tiszán oly közfürdő, mely a lehető legegyszerűbb díj (1 ujkr) fizetése mellett mindenkinél használatra nyitva állhasson, létesítsék. Az ez évben megújult vízbefúlasú esetek kellemetlenül hozzák emléklünkbe ezen rendszabály szükségességét. Vajha az illetők ne sajnálnák a 8—900 fíra rugó kiadást, mely által évente annyi emberrel megmenthető lenne.

— A Tisza balpartján létező uszoda helye e napokban kitűzetett és pedig, nehogy a hídán átkelő közönség szemét sértsé, 50—60 yáryra a hídán alul. Jelenleg a Tisza kiöntése végett másszt hozzá felhíni nem lehetvén, a parton álló keresztül van a bejárás, mely azonban a víz apadtával meg fog szűnni.

— Múlt hó 23-án reggel Szeged fölött tanyáin Körösy János kapitányságában A. R. tulajdonához tartozó 854. sz. tanyaépület állal és színnel legett. Az épület 170 fírt az első magyar biztosító társulatnál volt biztosítva. A házban azonban kivül gazdasági eszközök, eleini szerek stb. 185 fírt értékben élegetek.

— Ugyancsak ezen legett tanyából múlt hó 28-án éjjel ismeretlen tettesek által hét vankos, két danna, egy bárány s más csekélyebb tárgyak elloptak.

— A sűtemény árszabást megszüntető rendelet következtében a f. évi nyárelő havára már kiadott árszabály visszavonott.

— A belügyminisztérius f. év tavaszú 10-én kelt rendeletével a sűteményekre főnállal árszabályozást f. évi nyárelő 1-től megszüntette. Kötelesek azonban a sütők árnyékukban az eddig árszabály alá esett sűtemények árjegyét a sűtemény nemének és súlyának megfelelően a sűteményekkel, azokivül mindenkor sűteményt 1 ujkrért árba becsútan. Ez utóbbi rendszabály addig tartandó meg, míg rendkívüli drágaság miatt hatóságilag meg nem változtatják.

— A „Zrinyi-műlap” kiadói 500 fírt küldötték a horvát színiközlőknek.

— A „Divatarnok” divatúdsújtója azt jallja, viseljenek a férfiak nyáron hosszú széles nadrágot zsinóralkimunkával. Teszi pedig e javaslatot azért, mert tart tőle, hogy „még mi ragasz-kodnak a szentesített hagyományhoz, sok ember leteszi szépen a magyar nadrágot és német bugyogóba bavi.” Mi nem tartunk ettől, mert sokkal szilárdabbaknak és edzettebbeknek tartjuk férfainkat, semhogy oly ruhában megfúlnának, melynek másalkat öregapák soha sem viseltek. Egyébiránt szép lesz az a zsinóros hó nadrág is; aki szereti, bizonyosan készített magának.

— A „Hölgyfűtár” olvaszterly és Kuzmik divatképet küldi meg monaszterly. A kép elég csinos és hogy minden igényt kielégítsen, francia díszet is van rajta. A „Hölgyfűtár” ezen egyeztető törekvését kétségkivül mindenki méltányolni fogja.

— Berzsenyi melloszobát már fölállították a nemzeti múzeum előtt. A „Pesti Napló” szerent rossz választották meg helyét s kívánatos, francia díszet is van rajta. A „Hölgyfűtár” ezen egyeztető törekvését kétségkivül mindenki méltányolni fogja.

— Erdélyben egy társulat van alakulóban, mely az oly gyakran található római régiségek kiállítását tűzte ki céljául.

— Hazai és Kobek honfűtársaink a „Wanderer”-ben egy levelet közölnek, melyben elpanaszolják, hogy közelbelből Prágában nemzeti ruhájuk miatt kellemetlenségük volt. Az utcan fölirtoztaták őket és a rendőrizagzatóság elvezették. Itt „föltűnő ruházattal” miatt kérdés alá vonattak és fölhatattak rendőri kíséret mellett utlevélüket a szállodából elhozni. A kifogásztan utlevél előmutatása után hivatalos jegyzőkönyv vétetett föl utjuk céljáról, s azután csak utlevélük letartoztatása mellett bocsátattak szabadon. Honfűtársaink mind a jegyzőkönyv tartalmából, — melynek másolatát vonakodtak kiadni — mind a rendhívtatások nyilatkozataiból azt következtetik, hogy ez esemény nem annyira túlvitt szolgáltat bűzgalomból, mint a rendőrizagzatóság megbízatásából történt. Ekkor honfűtársaink a helytartózatnál alednő ruhát folyamodtak, s csak így kaplathák vissza utlevélüket. „Mintán tehát azon ruha, melynek nemzeti joglúságát senki sem vonhatja kétségbe, melyben amaz emlekezetes országgyűlésen azon eskü történt, mely a monarchiát megmentette, melyben Magyarország királyi magukat megkoronázattak s melyben őfelsége a császár előtt s idegen udvaroknál ma is megjelenhetni, „föltűnő viselet” címe alatt Prágában rendőri vizsgálat tárgyává válhatik: Hazai és Kobek

urak ez eseményt honfűtársaink tudomására juttatják, azon barátságos tanácsaival: hogy utazásait: közben vagy kikerüljék ezen várost, vagy pedig ott divatózó ruhákat vigyenek magukkal.”

— A Zágráiban megjelölő „Gospodarski list” (gazdasági lap) 21. számában olvassuk: Az itteni gazdasági egyesület f. évi tavaszú 26. és 27-én tartott közléseben fölvezetett a magyar gazdasági egyesület levele, melylyel a horvátországi gazdasági társulat f. évi nyárelő 2—9. Pesten tartandó juhkiállításra fölvezti. Ezen fölvezés örömmel fogadtatott és következé tagok választattak, hogy ezen társulatot Pesten képviseljék: báró Ranch Levin, Bedekovity Kalmán, Szakevicsi Kukulnyevy Iván, Bogovity Mirko, Fodorczy Szekender, Vukotinovic-Farkas Lajos. Együttel meghagyaták, hogy azonnali tudósítsák a társulatot, ha valamelyik közlése ebbeli utjában gátolva volna, hogy a társulat jó eleve új választáshoz foghasson.

— Daniliek János prépost, lelkes hazafi, és jeles tudós életű anekpé, s tudós társasági székfoglaló beszéde „a bölcseszet számára igényelt szabadság és függetlenségéről” a Pesti Hírnök mellett közlébe megjelentek.

— Északamerikában a legutósi összeírás szerent 23 000 német osztrák alatrólól él, kik a kivándorolva letelepedtek, s oly jól érzik magukat, hogy régi hazájuk csak akkor jut eszükbe, ha megemlékeznek.

— Valahára ismét Budán is lesz magyar jatekszin. Hír szerent ugyan is Molnár úr vidéki jeles társasága a budai horvátok szinkörben fog egy játéksorozathat föllepni.

— Hauser Miska hegédművész hazánkfiát, ki jelenleg Konstantinápolyban fűtőresztet a hegédin, a szultán a Medszidje-rendjellel díszítette föl.

— Kunár József néhai temesvári vendég-lőnök meg 1844. évi tavaszhoz 18-án elvezett 4 éves és 5 hónapos leányjáték ugylázik most Ságbon találják meg. A leány már 19—20 éves és nyilatkozatai oda mutatnak, hogy valamely cigány-asszony által lopatott el szűlőitől.

— Springer bécsi fegyvermivest, ki gyvázatlanságból Frimont Béla gróftat agyonlűtte, a fűtőresztet, tekintetbe véve a vételet, mely a szomorú eseményt okozta és azon körülményt, hogy a házra sebesült nemessivül gróf kimulta előtt nem csak teljesen megbecsülték neki, de azon kívánatát is nyilváníták, hogy semmi baja ne történjék — 14 napi fogságra ítélt.

— Kormos Béla jogász Prágából kiutastották. A lakásán tartott kintastálat semmit sem találtak.

— Évek óta Rómában tartózkodó művész hazánkfi, Thaon Mór, ki gyönyörű képeivel már távozása előtt fejelemet gerjesztett a hazában, Olaszországba hazakereszt s a múkiállításba három olaj- és két vízfestményt adott.

— A Búsás egy faluában m. h. 24. és 25-ke közti éjten tetten kaptak a lakosok egy gyújtogatót, s addig ültették meg mozdulni tudott; ezután hágersora fektették s a falu minden utcájában körülhordozták, megállván mindegyikben, hogy nyílt lőveikkel és rugásokkal büntessék a szerencsétlent. Reggel 7 órákor végre meg életben az orvaciak hatóságának átadtatt.

— A horvátországi honfűtársaink javára rendezett jótékonycul sorsbuzást nyvereményekkel követték hülyék és urak járultak: (Folyt.)

711—720. Hoffer Mari urnó adó	10 nyvereményt.
721—732. Schmidt Jozefa urnó	12 „
733—749. Pönn Anna urnó	17 „
750—755. Pönn Julia urnó	6 „
756—760. Pönn Teréz urnó	5 „
761—762. Eisenstätt Maria urnó	2 „
763—764. Eisenstätt Ilka urnó	2 „
765—773. Bettelheim és Deutsch urnak	9 „
774—776. Prosznitz és társa	3 „
777. Déry Adolf urn	1 „
778. Vinkovics urnó	1 „
779—776. Pospisichill urn és nője	8 „
777. Kmitzer Manó urn	1 „
788—811. Hezer Teréz urnó	14 „
812. Sternfeld urn	1 „
813. Zimmer urn	1 „
814. Kottányi urnó	1 „
815. Hauer urn	1 „
816—820. Örling Andráis urn és nője	5 „
821—827. Guthart Antal urn	7 „
828—835. Nagy urnó	8 „
836—843. Karay urnó	8 „
844. Öze Gyomóryi urnó	1 „
845. Gál urn	1 „
846. Engelhardt Erze urnó	1 „
847—850. Schmidinger Francisca urnó	4 „
851—852. Vinkovics Francisca urnó	2 „
853—857. Zálázdó urnó	5 „
858—859. Altdóster Katalin urnó	2 „

TÁRCA.

Szegedi séták.

V.

Az ég azt mondja: „ne hazudjál”, a föld pedig azt mondja: „szólj igazat, betörök a fejedet”. Ha azt mondom, a föld mondja, az annyit tesz,

hogy az emberek mondják, mert az ember földből van teremtve. Mit tegyen hát az ember? Részemről, amennyire lehet, az igazság mellett maradok s már csak emélgőva is helyre kell hoznom mult-kori hibámat. Azt írtam ugyanis, hogy hetedik nap után teremtésten az embert, pedig a Biblia szerent hatodik napon történt. Én ugyan bizonyosan nem állíthatom, mert nem voltam ott; annyi valószínű, hogy utójjára teremtette az Isten az em-

bert s tán azért is oly tökéletlen, mintha valamely kalmaos háziur készítette volna zsellérek számára lakásul. A fej mily parányi hely s mégis őt lakója van, u. m. a hallás, látás, szaglás, ízlés s végre — de nem mindíg — az értelem. A szemnek ninesen téli ablaka; a fülnék sem ablaka sem ajtaja; az orrnak nagyon vékony közfala van; a gyomornak ninesen takaréktűzhelye; a szájnak nines lakatja, pedig mily nagy szükség lenne rá s az

értelem vajnai gyakran él értelem nélkül; szóval sok a hiány. Meg vagyok győződve, ha ma tevételem Isten az embert, sokkal tökéletesebb kiadással jelennek meg s kívált a hírlapíróknak megadná azt, hogy kötelességek eljárásában minden lépten-nyomon csak jóval és kellemessel találkoznának, mert hát a hírlapíróknak igen esiklandós helyzete van! Neki kötelessége a jót, a szépet dicsérve, a visszaéléseket pedig ostorozva állítani nyilvánosság elé. Bizony nem örömmel ragadott a hírlapíró, midőn megróni kénytelen: örömebb szerzi a dicséretet, mert azzal csak barátkot szerez magának. Így, de a nyilvánosság emberének az igazságot kell szem előtt tartania vagy inkább tollat sem fogni kezébe. Mint mindig, ugy mástányában is az igazság zászlóját követve, dicsérlettel kell megemlítenem polgármesterünk abbeli buzgalmat, miszerint városunk esmosítására folytonos gondot fordít s most is azon van, hogy a hiányokat kipótolja. A Szechenyi-tér, mely egyszerűen főpácunk is s hol a kofák — dacára annak, hogy helypénzt fizetnek — helye igen helytelen állapotban van, elannyira, hogy esős időben sárban tanyáznak, tákérekos gazdasszonyaink pedig, kik maguk jakarát a piacra vásárolni, tédig erő sárban kénytelenek járni, föltétlenül s részént kiközvetíteli szándékozik, hogy valahára Szegednek tisztességes főpaca legyen. Azonban nem mulasztatom el polgármester ur figyelmet a temetői és algyei utakra, de különösen a szatymazi országutara fölívni. Ez utóbbi egy évtized előtt oly jókarban volt, hogy az országban ritkított páriát. Miként mi szegediek jól tudjuk ezen ut homoktenger közepette valaha iszonyú bukákon vezette keresztül az utast, míg nem egykori városi mérnök Halácsy Miklós ur azon talpmesett gondolatára jött, hogy az egész országút miként más vidéken kavicsosall, itt az ugynevezett vakszékfölddel töltsék föl, mi a nevezett mérnök vezénylete alatt meg is történt. A székföld természetefél fogva kökeménysegté válván, rövid idő alatt a szatymazi országút jószág és elcsérzéség tekintetben hajszálonyit sem engedett a legjobb makadamizált utat. De valaminet ez, ugy a Halácsy-székföld megelvénta a tartozást, nem lehetvén képzélni sem valami irtózatossabbat ut dolgában, mint egy évtized óta nem javított, elhanyagolt makadamizált utat. Pedig ez lön sorsa a mi szatymazi utunknak is, mely az akkori tanács határozatánál fogva Kis-Telekig vala viendő, de a közbejött események a szándékot ketté szakaszták s tíz év óta nem csak tovább nem vitették, de a megelvének föntartására sem fordítottat legkevésbé gond, elannyira, hogy most már, akit balsorsa ezen utra viszen, elmondhatja: „Náci! buzza kend nekem azt az új notát, jaj nekem! jaj nekem!“ — Pedig ezen országút minden más egyebet előtt már csak azért is megérdemelne a figyelmet, mert fölővárosi tanayagzálánk is valamennyien ezen az uton járnak a városba s szállítják be terménykezeleiket a betivásároka, de csak ugy, ha lehet, mert ősz óta ut járhatlansága miatt nem lehetett, ha csak a kénytelenség nem erőszakolta rá a gazdát, ami aztán nem egy lóba s nem egy székér fölfordulásába került. Bizonyoságot tesznek erről az országuton végig minden 30—40 ölnyi távolságban látható szemetes helyek, mint megannyi földkáló emlékjelei egy földtől székének. Aki mindezekben kételkedik, menjen kocsin Szatymazra s a mondatott valóságáról keservesen fognak meggyőződni — oldalbórdái.

Meg van írva, hogy „szegény ember szándékát boldog Isten bírja.“ De ezenkívül nem csak a természet és hatóság hatalma gátolhatja az embert szándékában, hanem a szegedi tisztai hídbőlő urak is. Sok szegedieknek lévén a Bánságban rokonaik, kiket rendszerent az ünnepek alatt szoktak meglátogatni; így történt, hogy dacára a jelenlegi esős időjárásnak, mely sokakat eme családi látogatásokban meggátolt, találkoztak többen, kik az ünnepekett bánsági rokonaik körében kívánnak töltetni, piros pünkösdi hajnalán utnak indultak ugyan, de a Tiszánál tovább nem juthattak, mert 6 órakor a hidat már nyitva találták s mintán harmadfél óráig hasztalan várták annak betevését, kénytelenek valának a székér rudját hazafele fordítani. Bizony szomoró dolog, ha a közeledett egy bérlo kénye kedve szerent meggátolhatja. Pedig

ugy tudom, hogy a hidat egy óránál tovább nyitva tartani nem szabad; sőt, ha jól emlékszem, nagy ünnepeken egyáltalán tilos a kinyitás. No de persze, azzal a bérlo urak mitsen törődnek. Az ő gondjuk a pénzt beszélni s annak idején relaxataért folyamodni, „zegeybb semmit!“

Kemény.

Szeged multja.

Remedlay Gusztávól.

II. korszak.

I. Ulászló trónra léptétől Hunyadi Mátyás haláláig.

(Folytatás)

Mily nagy öröm uralkodott Szegeden akkor, midőn a Budáról Kubin felé vonuló hadsereg s ennek élén a hareszonjas király bevonult Szegedre! Ulászlóban meg volt minden tulajdonság, mit királyban ohajt a magyar s ki nemé kétségbe vonni, hogy nem lelkesült föl még inkább a szegedi nép s nem tologlott a fejedelmi zászlók alá, midőn láttá, hogy a nemzet koronás feje bűsi hareszonjával siet le a határok felé, hogy megmutassa, miként méltó arra, hogy királyja egy bajnok nemzetnek. Aki ugy ismeri Szeged népet, régi újabb multját, azt csak azt liheti, mit főnebbi soraimban mondtam s ha jeles számmal küzdtek ekkor Ulászló s Hunyadi zászlói alatt a szegediek, menyit pogány fejt hasíthatnak ketté erős karjaik csapásai s mily szép és nagybecsű ajándékokat hozhattak honukat lön szerető lelkes hűlgyeinek s leányainak a bősök, midőn dús zsákunynyal tértek vissza a hadjáratból, mely, mint azonnal látni fogunk, amnyi fényes diadal szüljévé lön.

Hunyadi életútjénára a legdiesőbb hazafiai tettek és a legfényesebb győzelmek szakadatlan láncolatát timenteli. Mint honpolgár és hadvezér egyaránt nagy volt ő, kit teljes joggal nevezhetünk Szechenyi előtt a legnagyobb magyarnak.

Már azon győzelmeit is, melyeket eddig leírtam, egész Európa előtt ismerté és tisztelté tette nevét; de azt, hogy mind a pápa, mind Európa fejedelmei és népei által nem csak mint a kereszténység védőbástyája, hanem mint oly bajnok is tekintették, ki véget fog vetni a mozlimok európai uralkodásnak, főleg azon diadalai eredményezték, melyeket ugynevezett hosszú hadjárata alatt vívott ki a pogányok fölött.

A hosszú elnevezésnek azonban csak többi hadjárataihoz hasonlítva lehet helye; mert a hadjárat, melyet ugyan Ulászló névszerent, de az ő tetleges vezérlete alatt 1443-ki nyárhóban kezdtek meg előideik, mindössze csak 5 hónapig tartott.

Szen őt lónélt ugyanannyi nevezetes várat vettek be, ugyanannyi fényes győzelmet vittak ki s ugyanannyi nagyszámú török hadsereget tettek majdnem egészen semmivé a nagy bajnok által vezérelt őseink, kik ekkor egészen Szigáig¹⁾ lobogtatták diadalmas zászlóikat.

Nehogy azonban részrehajlással vádoltassam, meg kell említenem azt is, hogy a 40,000 emberből álló seregben, melylyel a király Szendrőnél állék a Dmán, számos lengyel és néhány ezer külföldi is volt, aki a pápa (IV. Jenő²⁾) által Németszágba küldött Caesarini bíbornok által toboroztaták s amint a királyi had állépte Szerbia határát, ez ország fejedelme Brankovics György is szép számú sereggel csatlakozott előideikhez s később Oláh- és Moldvaországban is nevezetes haderő érkezett.

Habár ezen hadjárat alatt Ulászló több ízben tanusította hűségét, mégis kétségteleenl Hunyadi³⁾ illette a kivivott fényes eredmények földesősége s ezért tökéletesen igazán mondja róla egyik jeles történétíró, hogy ezen hadjárata által magának és a magyar fegyvernek örök dicsőséget szerzett és hazánkban dieső hadtetteken különben sem szegény történetét oly szakasszal bővítette, melyet semmi sem lesz képes a jövő kor emlékből kiszakasztani s melyhez nemzetünk önértetének egész erejével fog ragaszkodni mindaddig, míg meg nem

¹⁾ Bolgárországban.

²⁾ Jenő pápa mindent elkövetett, hogy arra bírassa Európa fejedelmét, miként mind pénzbeli, mind hadi segéllyel neveljenek Ulászlónak a személyesen is részt vegyenek a mozlimok elleni hadjáratban; de a diadalban, sem a német birodalmi rendek, sem a többi európai fejedelmek nem állék meg a pápa által bennök helyezett reménynek, mint azt alább bővebben fogjuk látni. Jenő pápa azonban minden ölle kitalolt áldozatokkal készen meglett az amnyira szíven hordott ügyre nézve.

szüntünk nemzet lenni. Mi — ezt a menyiei Urban s hazánk menyiei Védasszonyában — bizva hiszem — csak akkor fog megtörténni, ha az egész világ s minden nemzetek végének beérkezett jelelenti Mihály főangyal trombitája.

Murat szultán, ki maga is személyesen részt vett a hadjáratban, mintán Ezet, Turasam s Chazim jeles vezérei megverettek, maga is esatítá vesztett s sógora Cselebi Mahomed elfogatott, már-már attól félt, hogy ha a király még több segélyt kap országából s sikerül a pápának keresetnek hadra bírni Európa népeit, ki fog üzetni világrészünkbenl.

Megrönlüve követet küldött Brankovics-hoz s megkérlette, iparkodnék békekötésre birni a királyt s Hunyadi. A hareszonjas király már-már kétségteleenl tartván azt, hogy kitézik Európából a pogányság, egyelőre semmit sem akart hallani a békekötésről, hasonló nézetet volt Hunyadi is s így az határozottat el, hogy a sereg Bolgárországban legyen teli szálláson, tavasszal pedig a pápa által ígért keresetek és a Magyarországból érkezendő hadak által szaporitván, folytassa a háborút.

Azonban, midőn később híre jött, hogy a pápa minden iparkodása dacára sem lehet egyhárm nevezetesebb segedelmet reményelni a külföldről, hogy Giskra ismét háborúgatra hazánk földő részét s Fridrik császár is átesapott a Lajtán, a sereg legelhűseji is hajlandók lőnek a bekére s pedig amnyival inkább, mert félni lehetett, hogy a már többszöri ármással terhelt Brankovics s a bekét sürgető Oláh és moldva hospodárok nem fognak elegendő erélyt kitélni s ha nem pártolnak is nyíltan a szultánhoz, titokban vele fognak cimborálni.

Caesarini bíbornok mindemellett a háború folytatását sürgette; de Hunyadi egy vélekedett, hogy, mivel reményleni lehetett, miszerent igen kedvező békekötéleteket fogadand el a szultán, kötéssék vele béke s majd később, ha biztosítva lesz a hon belbátósága s a külföld is megtartja ígérétéit, folytattassék ismét a háború.

Erre Ulászló is kénytelen volt elfogadni a békeajánlatot s Hunyadiira bizván a teendők létrehozását, visszatért Budára; de a nagy hajnok meg egy időig Bulgáriában maradván, csak később indult meg hazánk határai felé.

(Folyt. köv.)

V e g y e s .

✓ A dán kormány ki nem állhaja, hogy a jó slezvigiek (1850 óta dán földhatóság alatti német hercegség) németek akarnak maradni és német létőkre még németül is beszélnek. A dán kormány e tekintetben sok eddig hallottakat és olvasottakat fölműl rendszabályaival. Legközelebb dalművekesek érkeztek Flensburgba, (Slezvig hercegségi német város és vár dán őrzettel) néhány előadás után azonban rendőrhátóságilag kiálltattak, mivel németül énekelvén a német Flensburgban a német nyelvet terjesztik. A tudósítók, ki ezt írja, hozzateszi, hogy ha dán színészek jönnek Flensburgba, kik csakugyan a dán nyelvet terjesztik, ezt a rendőrség soha sem veszi észre.

✓ Berlinben egy kntból vér folyt, vslóságos, igazi vér. Anép sokat beszélt, többit hitt és még többit gondolt. Vizsgálat után kiderült, hogy a knt tőzsomzatságában a közelvélő vágósok esatornája átlukadt s így nagyon természetesen, hogy valóságos vér tuztak a kntból.

✓ Don Gulirni turini karmelita-szerzetes a gyónatószerk szentségével visszaelvén, harminc-három hajadont esábitott el, miért a turini bíntető törvényesek hétévi magánfogságra ítélte a méltatlan áldozárt.

✓ Egy berlini szolga, meg gazdag ura utznai ment, a rábizott szállást haszonbérbe adta s beesületesen zsebelt belőle. A korábban hazaérkezett ur azonban sanyaru véget vetett élehaességének.

✓ A párisiak nagyon szeretik a kertiesigát. Naponkint egy millió darabot emésztelnek meg.

✓ Buloyvszkinőtt egyik külföldi újság magyarból németre fordított színésznek nevezti. Ez olyan tisztelet, melyet teljesen megérdemelt.

— Guyon, Törökországban élt tábornoknak, angol tisztelői aláírás útján egy kardot vettek s küldték el több év előtt. A megisztelés e jele azonban későn érkezett. A tábornok már ekkor halva volt. Közébeledt a diszkardol a megholt testvérenek, Guyon ezredesnek adták át, egy e célra Bathban rendezett ünnepélyen.

Stettinben egy déli terméti hölgy pénzért mutatta magát. A tisztelt hölgyecske mindössze hat mázsát nyom. Erre aztán elmondáná a palóc: „De már ezt ceveszem, mert berja a munkát.”

Mulassunk.

§ Szerzői jutalom — Valamelyik zeneszerzőnek egyik igen tiszteltreméltó honfelménynek ajánlotta zeneszerzeményeit egyikét. Néhány hét múlva látogatást tett az illető házánál s a tisztelt urhölgy a neki ajánlott zenemű egyik nyomtatott példányával ajándékozta meg.

Irodalom és művészet.

§ Paur Iván és Török János mint szerkesztők és Werfer Károly mint kiadó előfizetést hirdettek a legnagyobb magyar éreztőbra javára kiadandó Széchenyi-könyvre. Közreműködésüket ígérték eddig: Andrássy György gróf, Babczy Antal báró, Balogh Pál orvosdator, Bertha

Sándor, Clarke, Csáky Tivadar gróf, Danielik János kanonok, Deák Ferenc, Eötvös József báró, Falk Miksa orvosdator, Fáy András, Gyúrkly Antal, Hajnik János, Hajnik Pál, Havas József, Heinrich N. János, Hollán Ernő, Hunyadi József gróf, Jókai Mór, Károlyi György és Ede grófok, Kazinczy Gábor, Kemény Zsigmond báró, Kiss Károly, Korizmis László, Kubinyi Ágoston, Kubinyi Ferenc, Lonovics József volt egri érsek, Lónyai Menyhért, Lukács Mária, Paur Iván, Pompéry János, Somsi Pál, Szalay László, Székely József, Szőgyényi László, Tasner Antal, Tóth Lőrinc, Toldy Ferenc, Török Sándor, Trefort Ágoston, Vas Gereben, Weisz Bernát, Wenckheim Béla báró, Xantus, Zichy Henrik és Géza grófok, Zsedényi Ede. Az emlékkönyv terjedelme 34—36 nagy ív leendő, gazdag és változatos képekkel. Lesz a könyvben hét acélmetszet, nevezetesen: A négy halhatatlan Széchenyi (György, Pál, Ferenc, István) és a nemzeti címér. Három acélmetszettel arckép, névszerint: gróf Széchenyi István életnagyságú képe; gróf Széchenyi István mellképe legjobb korából; gróf Széchenyi mellszoborkepe 1860-ból. Hat történelmi kép köztetszethen: az 1825-iki országgyűlés s a m. tudós társaság megalapítása; az 1838-iki budapesti árvíz; Széchenyi a vaskapunál; az adókérdés a főújszában az 1844-iki országgyűlésen; Széchenyi az 1848-iki pesti országgyűlésen mint miniszter; Széchenyi Döblingben galambjait eteti. Hat köztetszettel táj- és helykép, nevezetesen:

Levelkösár.

— G....y N....r urat néhány szóra szívesen látjuk. A szerelmes csak négy fal közé való. — Lucifer jegyezte meg magának, hogy az ördögök csak ugy szíveljék meg, ha elesek és szeretettel tők, nem pedig ha gonabak és szellemtelnek. — Nagy Kőrösre. Megkaptak, nagyon köszönjük. Az felvérdő jószágot az illető által mindenesetre visszaküldjük.

Felölös szerkesztő: Kempelen Győző.

ÜZLETI HIRNÖK.

Videki terményárak.

Alsóausztiai mért oszt. pénzben	Tiszta		Ké-		Rosa		Árpa		Zab		Ten-	
	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k
Arad	4.90	3.80	3.36	—	1.50	2.31	—	—	—	—	—	—
Baja	3.66	3.60	2.46	—	2.56	1.50	—	—	—	—	—	—
Beckerek (Nagy)	3.80	3.60	—	—	1.80	1.35	2.45	—	—	—	—	—
Gyula	4.40	3.88	—	—	1.78	1.08	2.10	—	—	—	—	—
Győr	5.20	3.20	—	—	2.80	2.30	1.70	2.80	—	—	—	—
Mosony	5.20	3.60	—	—	—	—	—	1.80	—	—	—	—
Sátság	5.25	—	—	—	2.99	2.36	1.90	3.30	—	—	—	—
Perjámos	4.25	—	—	—	—	—	1.70	1.09	2.10	—	—	—
Szaladka	3.50	3.20	—	—	2.40	2.80	1.80	1.28	—	—	—	—
Temesvár	3.75	3.20	2.70	1.80	—	—	2.30	2.50	—	—	—	—
Ujvidek	4.28	3.50	—	—	1.70	1.20	2.10	—	—	—	—	—
Ujbesce	4.25	3.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nagy-Sz. Miklós	4.25	3.50	1.80	—	—	—	1.50	—	—	—	—	—

Közeledés.

Indulások a vasutakon.

Szegedi Pestre 1 óra 10 perckor d.n., 2 óra 50 perckor éjjel.
— Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 1 ó. 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. este.
Szegedről Debrecenre, Miskolcra 10 ó. 3 p. reggel.
Aradról Pestre 9 ó. 51 p. reggel.
Pestől Bácske 9 ó. 12 p. reggel, 9 ó. 20 p. este.
Bácsból Pestre 6 ó. 30 p. reggel, 7 ó. este.
Érkezők a vasutakon.
Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 25 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.
Pestől Ceglédre 8 ó. 10 p. reggel, 6 ó. 15 p. délután.
Ceglédről Szegedre 1 ó. 10 p. délután, 9 ó. 57 p. este.
Pestől Bácske 6 ó. 1 p. reggel, 5 ó. 56 p. délután.
Bácsból Pestre 4 ó. 45 p. reggel, 3 ó. 15 p. délután.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti mázsánként (90 bísei font = 100%), vámegyleti fonttal) Pestől Szegedre a 3 osztály szerint 41, 60, 80 kr, Pestől Debrecenre 58, 81, 113 kr, Pestől Bácsig 63, 90, 124 kr, Pestől Bódenbachig 168, 212, 232 kr. Drezdai ezemből 3%, Berlinig 14%, Hamburgig 55%, ezüst garas. Altalános biztossági díjtól még fizetendő a feladási válon mázsánként $\frac{1}{10}$ kr, a mellékvonalokra néve $\frac{1}{10}$ kr.

HIRDETÉSEK.

4068.

(53-1) 3008. sz.

Árverési hirdetmény.

A szegedi megyei és k. Törvény-szék részéről közhírre tétetik, miszerint Reinltz Vilmos részére Sánta lúre szegedi lakos alperesnél, fölpesti 3045 ft tőkefeletlenül és járulékaik enyeg lezálogatott és 847 ft-ra beestült kövezték ingóságokat, egy mint: különféle hábitöröknek és konyha-eszközöknek, továbbá 2 db ócska lútra-hajónak minden hozzá tartozó szerelékkel bírói elárvereztetése elrendeltetvén e végett 1 s6 hatánapnál 1860. évi június 11-ke, 12-ke határidőig pedig 1860. évi június havának 28-ik napja oly megvegyezéssel titiztek ki, hogy a vételár tőstent befizetendő készpénz, és hogy ezen tárgyak, ha az első hatánapon legalább is a fűből becsoron el nem adhatának, a másodikon azon alól is fognak a legtöbbet igéro részére leittitni. Venni szándékozók engedélyez a kitűzött fontból határidőig alperes Sánta lúre símenten 2448. sz. a lakásnál reggeli 9 órákor jelenjenek meg.
Szeged, 1860. május 22-én.

Árverési Hirdetés.

A szegedi és kir. v. kik. járás-bírószék részéről közhírre tétetik, miszerint Fabók János és József, egy Gaál János részére pengő 500 ft tőke s járulékaik elárvereztetése elrendeltetvén e végett 1 s6 hatánapnál 1860. évi június 11-ke, 12-ke határidőig pedig 1860. évi június havának 28-ik napja oly megvegyezéssel titiztek ki, hogy a vételár tőstent befizetendő készpénz, és hogy ezen tárgyak, ha az első hatánapon legalább is a fűből becsoron el nem adhatának, a másodikon azon alól is fognak a legtöbbet igéro részére leittitni. Venni szándékozók engedélyez a kitűzött fontból határidőig alperes Sánta lúre símenten 2448. sz. a lakásnál reggeli 9 órákor jelenjenek meg.
Szeged, 1860. május 22-én.

Szolyvai víz főraktára
Szegeden
Ífj. Felmayer Antalnál.
Idei töltes már megérkezett.

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvnyomdájában.

a nagy-cenki várkastély; a budapesti lánchíd és és alagut a testvérőrvárossal; pesti versenytér; Görgen tébolydjára; Széchenyi szobái Döblingben; a nagy-cenki sarkert és sarkolt; végre Széchenyi főbrendbeli nevezetes leveleinek s egy ifjúkori, anyajához intézett verszetének hasonmásai lenyomata. A képekben kívül a szöveget nagyszámú részént jelképek, részént az üdvözölt kedvence apróságai, edényeit, fegyvereit, fuvolya-eszkályát stb. jelző kezdőbetűket ékítendik. Rendes példányok előfizetési ára, nagy regal ivnyi alakban, gyönyörűt vastag fehér papíron, bekötve 5 ft; diszidvány, még vastagabb papíron és színezett képekkel 10 ft. Az előfizetési díjak Werfer Károly műintézetébe, főlső-dunasoron 10. sz. a Nákó-házba bementesen küldendők. Az emlénv végső lapját az előfizetők megvegyezke képezzék. — Valamint a mű nemzeti érdeke ugy a cél, melyre a jövedelem fordittatik, minden ajánlatot fölilegessé tesz, aki a kitett szöveggel rendelkezik, bizonynyal megvevendi e könyvet.

Levelkösár.

— G....y N....r urat néhány szóra szívesen látjuk. A szerelmes csak négy fal közé való. — Lucifer jegyezte meg magának, hogy az ördögök csak ugy szíveljék meg, ha elesek és szeretettel tők, nem pedig ha gonabak és szellemtelnek. — Nagy Kőrösre. Megkaptak, nagyon köszönjük. Az felvérdő jószágot az illető által mindenesetre visszaküldjük.

Felölös szerkesztő: Kempelen Győző.

mázsápnéz közönséges tehernél mázsánként 1 $\frac{1}{10}$ kr, fektér $\frac{1}{10}$ kr mázsáért és naponként.

Gőzhajozás.

A Tiszán:

Takajból Szaladka minden szombaton.
Szaladkából Szegedre . . . kedden.
Szegedről Tiszebe . . . pénteken 6 órákor reggel.
Tiszeből Szegedre . . . hétfőn.
Szegedről Szaladka . . . pénteken.
Szaladkából Takajba . . . hétfőn.

A Dunán:

Bácsból Pestre mindnap reggel 6 $\frac{1}{2}$ órákor.
Pestől Zimenezba szerdán, szombaton és hétfőn reggel 6 órákor.
Zimenezből Pestre csarnápn, kedden és esütőrtőközön 2 órákor reggel.
Pestől Bácsba mindnap reggel 4 órákor.

Bécsi pénzfolyam tavaszutó 26-án.

5% ausztr. érték.	65	—	—	188	—
5% nemzeti kölcsön	79.30	—	—	266.50	—
5% metalligens	69.30	—	—	187	—
4% 1/2 metalligens	61	—	—	126	—
5% magy. földt. köp.	73.50	—	—	159.50	—
1834-1 államapítok	124.50	—	—	129.25	—
1839-4	121	—	—	100.50	—
1843-4	100	—	—	100	—
Comoi	45.50	—	—	375	—
Hitelesorsók	165.50	—	—	113.25	—
4% dugmögös. sorsj.	103.25	—	—	113.40	—
Bundai	40.80	—	—	113.50	—
Hg Esterházy	48.25	—	—	113.50	—
Hg Salom	40	—	—	100 m. b.	—
Hg Pálffy	40	—	—	100 f. m.	—
Hg Clary	37.50	—	—	Páris 100 frank	—
Gr. St. Genois	38	—	—	Cs. koronás	—
Gr. Windisch	23.50	—	—	Cs. arany	—
Gr. Waldstein	27.50	—	—	Napoleon	—
Gr. Keglevich	10	—	—	Sovaymáinfor	—
Nemzeti-bankcszv.	858	—	—	Friedrichsfor.	—
Hiteletv. 200 f. o. e.	163	—	—	Angol sovereigns	—
Al. ausztr. esz-bank.	387.00	—	—	Orosz császári	—
	185	—	—	Eziszt	—